

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJOJ LUCI
Broj: 11 0 U 037631 24 U
Dana 25.4.2024. godine.

Okružni sud u Banjoj Luci, sudija Aleksandra Ždral, kao sudija pojedinac, uz učešće Daliborke Tendžerić, kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca Centar za životnu sredinu, Ulica Miše Stupara 5, Banja Luka, zastupanog po predsjedniku T. D, protiv rješenja broj: 15.4.1-96-118/24 od 18.10.2024. godine, tuženog Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske, Banja Luka, u predmetu procjene uticaja na životnu sredinu, donio je dana 25.4.2024. godine, sljedeću:

P R E S U D U

Tužba tužioca Centar za životnu sredinu Banjaluka, odbija se kao neosnovana.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora kao neosnovan.

Odbija se zahtjev zainteresovanog lica „Drvo-Export“ d.o.o. Teslić, za naknadu troškova upravnog spora kao neosnovan.

O b r a z l o Ź e n j e

Osporenim aktom broj 15.4.1-96-118/24 od 18.10.2024. godine, odlučeno je da nosilac projekta „Drvo-Export“ d.o.o. Teslić nije dužan sprovesti procjenu uticaja na životnu sredinu, niti pribavljati Studiju uticaja na životnu sredinu za projekat eksploatacije uglja (lignita) na ležištu „Bukova Kosa“ kod Prijedora, površine eksploatacionog polja od 9.15 hektara. Osporenim rješenjem odlučeno je da je nosilac projekta dužan pokrenuti postupak za izdavanje ekološke dozvole u Ministarstvu za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske za aktivnost određenu navedenim rješenjem i lokacijskim uslovima, u skladu sa odredbama člana 85 Zakona o zaštiti životne sredine, te da dokazi uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole moraju biti usklađeni sa mišljenjem Ministarstva zdravlja i socijalne zaštite, Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede, te sa mišljenjem Republičkog zavoda za zaštitu kulturno-istorijskog i prirodnog nasljeđa, te sa mišljenjem Grada Prijedora. Navedeno je da rješenje važi dvije godine od dana donošenja.

Tužbom zaprimljenog kod ovog suda dana 22.11.2024. godine tužilac pobija osporeni akt iz razloga što u upravnom postupku koji je prethodio donošenju istog

nije postupljeno po pravilima postupka u smislu člana 10 stav 1 tačka 1) i 2), 4) Zakona o upravnim sporovima, kao i po pravilima odredbi Zakona o zaštiti životne sredine Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske broj: 71/2012 i 79/2015) i to odredbe člana 12 stava 3 i 4, gdje tužilac citira navedenu odredbu zakona. Takođe, svoje pravo na tužbu tužilac nalazi u odredbama Konvencije o pristupu informacijama, učešću javnosti u odlučivanju i pristupu pravdi u pitanjima životne sredine (u daljem tekstu: Arhuska konvencija), te se u tom smislu tužitelj ima smatrati zainteresovanom javnošću u smislu člana 9, stav 2 Arhuska konvencija koju je Bosna i Hercegovina ratifikovala 15.09.2008. godine (Službeni glasnik BiH MU broj: 8/08) i koja se direktno primjenjuje u Bosni i Hercegovini i kao međunarodna konvencija ima primat nad domaćim zakonodavstvom. Nadalje, tužilac citira odredbu člana 9, stav 2, stav 5 Arhuske konvencije i ističe da u postupku prethodne procjene uticaja, tuženi se prilikom odlučivanja poziva na odredbe Zakona o zaštiti životne sredine i odredbe Pravilnika o projektima za koje se sprovodi procjena uticaja na životnu sredinu i kriterijumima za odlučivanje o potrebi sprovođenja i obimu procjene uticaja na životnu sredinu. Tako tuženi, u ovom postupku primjenjuje odredbe člana 60 - 66 Zakona o zaštiti životne sredine, koje regulišu postupak prethodne procjene, a obavezno cijeni i odredbu člana 66 stav 3 istog zakona, te odlučuje primjenom odredbe člana 2,3,4 i 6 Pravilnika o projektima.

Kako je to navedeno u prethodnoj procjeni uticaja na životnu sredinu za eksploataciju mrkog uglja naležištu „Bukova Kosa-Prijedor“, kod Prijedora, površinske prve faze rudarskih radova 9,15 ha, ovaj rudnik svojom površinom ne spada u projekte propisane članom 2 tačka ž) Pravilnika - ekstraktivna industrija za koje je obavezna potreba izrada Studije uticaja na životnu sredinu.

Pri donošenju odluke o potrebi izrade Studije uticaja na životnu sredinu, članom 4 i 6 Pravilnika propisane su specifične okolnosti koje tuženi ima obavezu da uzme u obzir, odnosno da, ukoliko takve okolnosti postoje, u svakom pojedinom predmetu cijeni potrebu za izradom Studije uticaja. Tužilac navodi da se u osporavanom rješenju navodi da je dana 16.9.2024. godine tuženi uputio nosiocu projekta zahtjev za dopunu podataka, te da se ta dopuna posebno odnosi na preciziranje površine eksploatacionog polja, preciziranje prostornog rasporeda sastavnih dijelova projekta, a dopuna podataka je izvršena na osnovu mišljenja pristiglih skladu sa članom 65 Zakona o zaštiti živone sredine, i s tim u vezi tužilac ističe da dopunjeni podaci nisu bili javno dostupni odnosno nisu bili predmet javnog uvida omogućenog zainteresovanoj javnosti u skladu sa zakonom, a da od zaprimljenih mišljenja tužilac posebno ukazuje na stručno mišljenje Ministarstva zdravlja i socijalne zaštite JZU „Institut za javno zdravstvo“ Republike Srpske broj 500-5077-1/24, gdje je tužena izostavila cijeliti izuzetno bitnih, odlučujućih primjedbi onaj koji se odnosi na negativan uticaj rudarenja na život i zdravlje ljudi, odnosno životnu sredinu, vodu, vazduh i zemlju. Mišljenje Instituta se prvenstveno odnosi na nejasno definisanje zagađenja voda, pa se tako tuženoj ukazuje da je neophodno da se prikažu koji vodotoci postoje na predmetnom području cjelokupnog nekadašnjeg površinskog kopa, te se navodi da u prethodnoj procjeni nije navedeno da li se na predmetnom području nalaze izvorišta vode za piće, koliko će predmetne aktivnosti uticati na vodosanbdijevanje, koliko će stanovnika biti ugroženo i dr. Međutim, tužena u osporavanom rješenju jedino ističe da bi

eksploatacija mogla da dovede do onečišćenja vodnih resursa, prvenstveno glavnog vodnog recipijenta vodotoka Puharska, dok je za ostale primjedbe Instituta komentar izostalo. U osporavanom rješenju se eksplicitno navodi da dobijeni podaci ukazuju na „visok stepen sumpornih jedinjenja u uglju i mogućnosti formiranja kiselih rudničkih voda, te da će iskopavanjem doći do rastvaranja veće količine teških metala i drugih metala iz rudnog tijela. Ovakve konstatacije tuženog nedvojbeno ukazuju da će prilikom realizacije projekta iskopavanja uglja doći do veće devastacije površinskih i podzemnih voda i tla, nego što je to opisano u Prethodnoj procjeni uticaja. Tužilac ističe u tužbi da se tuženi u osporavanom rješenju oglušio i na ostale navode iz mišljenje Instituta, pa je tako izostao komentar ili objašnjenje uticaja na tlo – zemlju, gdje su moguća tokom iskopavanja uglja jaružanja ili klizišta, ali se ne spominje gdje i kolikog obima, što se jedino može utvrditi u postupku izrade Studija uticaja na životnu sredinu, te je izostalo i pitanje uticaja buke odnosno akustičnog zagađenja, ali je navedeno da je potrebno izvršiti indikativna mjerenja buke na kopu i u naseljima okolnim radi utvrđivanja izloženosti ljudi na buku. Nije poklonjena dužna pažnja ni na područje NP „Kozara“, koje se nalazi nekoliko kilometara od budućeg rudnika, planirano za proglašenje banjom sa klimatskom vazduhom kao ljekovitim faktorom. Nadalje, ističe se da su izostale i detaljne analize klimatskih karakteristika područja koje su nedovoljne, a nije navedeni ni period osmatranja, gdje se predlaže da se uzmu podaci od Republičkog hidrometeorološkog zavoda Republike Srpske za period od 10 godina i Institut predlaže da nakon mjerenja kvaliteta vazduha na terenu kao i vazduha u gradu Prijedoru. Drugim riječima, navedenim stručnim mišljenjem se nedvojbeno sugerije da je za ovaj projekat potrebna posebna izrada Studija uticaja na životnu sredinu, odnosno da samo adekvatna izrada Studija uticaja može da utvrdi nultu stanje životne sredine odnosno stvarno stanje i negativnog uticaja projekta na životnu sredinu i zdravlje ljudi na predmetnom području. Tužilac ističe da tužena (Vlada RS) nije pravilno i dosljedno primjenila odredbe člana 4 stav 1 tačka a) i b) člana 6 stav 1 tačka a, b) i c) Pravilnika, jer nije razmatrala posebnu osjetljivost životne sredine područja u kojem se projekat namjerava izvesti sa aspekta zagađenja životne sredine i života i zdravlja ljudi u cilju utvrđivanja nultog stanja životne sredine, tj. stvarnog stanja tla, voda i uticaja na vodu, podzemne, površinske i pitku vodu, uticaja buke i ostalih posljedica iskopavanja uglja, odnosno nije sagledala i uzela u razmatranje sve kriterijume prema navedenom Pravilniku. Kada je u pitanju mišljenje Odjeljenja za saobraćaj komunalne poslove i zaštitu životne sredine i imovinsko stambene poslove lokalne samouprave, isto ne predstavlja stav organa u kome ovaj organ, u skladu sa članom 65 Zakona o zaštiti životne sredine, daje svoje mišljenje, već predstavlja tek citiranje odredbi Pravilnika o projektima za koje se sprovodi procjena uticaja na životnu sredinu i kriterijumima za odlučivanje o potrebi sprovođenja i obimu procjene uticaja na životnu sredinu. Stoga tuženi nije mogao pravilno primjeniti odredbe člana 66 stav 3 Zakona o zaštiti životne sredine, odnosno da uzeti u obzir i razmatrati blagovremeno ovo pristiglo mišljenje, jer gore navedeno ne predstavlja autentično stručno mišljenje organa lokalne samouprave.

Tuženi u osporavanom rješenju navodi kako je na njegovu adresu stigao podnesak neformalne grupe građana naselja Veliko Palačište, Prijedor, Bukova Kosa i Jelovac od 19.08.2024. godine i da on predstavlja mišljenje grupe mještana. Naime,

u osporavanom rješenju tuženi je konstatovao da je podnesak grupe građana došao bez vlastoručnog potpisa predstavnika neformalne grupe građana (puno ime i prezime), datuma, mjesta i adrese, te da podnesak nije uredan. Međutim, iz obrazloženja osporavanog akta evidentno je da tuženi uprkos tome, neuredan podnesak prihvata i konstatuje kao „pozitivan“ stav prema projektu. U tom smislu, ovakav podnesak ima se smatrati neurednim u skladu sa odredbama člana 56 Zakona o opštem upravnom postupku, pa tuženi po osnovu istog nije ni mogao odlučivati u skladu sa članom 66 stav 3 Zakona o životnoj sredini. Opreza radi, čak i da je podnesak ureden, na način da daje uvid u identitet podnosioca, isti bi ipak predstavljao mišljenje grupe mještana koje u ovoj stvari ne može imati prevagu pri odluci. Ovo iz razloga što je, s jedne strane, tuženi kao javni organ dužan da cijeni sve pojedinosti slučaja, i to s aspekta uticaja na širi broj građana, dok je, sa druge strane, evidentno postojanje stručnog mišljenja Instituta za javno zdravstvo, koje se imalo uzeti kao legitimno. Dakle, za razliku od ocjene neurednog podneska grupe mještana, komentari i primjedbe tužitelja, organizacije koja se bavi zaštitom životne sredine preko 25 godina, nisu bili relevantni za upravnu stvar. Međutim, rok, koji je tužitelj omaškom prekoračio, nije prekluzivni rok, te je tuženi mogao da uobziri i njegov podnesak prilikom donošenja osporene odluke. Radi donošenja odluke na bazi potpunog činjenično-pravnog stanja. U komentarima tužitelj ukazuje na postojanje upravnog spora koji se vodi kod ovog suda, a u vezi sa donošenjem Odluke o pokretanju postupka dodjele koncesije za eksploataciju uglja na ležištu „Bukova Kosa - Prijedor“ kod Prijedora broj 04/1-012-2-2111/24 od 18.7.2024. godine kao predhodnog pitanja u skladu sa članom 132 Zakona o opštem upravnom postupku, zatim na površinu budućeg eksploatacionog polja i podnošenje Zahtjeva za predhodnu procjenu koji se podnosi kao faza 1. Pored toga, tužitelj je u svojim komentarima ukazao na izvorište vode Begovac i uticaj rada rudnika na vodosnabdijevanje, dok je posebnu pažnju tužitelj usmjerio na pogrešnu primjenu zakona kada je u pitanju primjena tačke Priloga I ESPOO konvencije, odnosno odredaba člana 75-79 Zakona o zaštiti životne sredine. Utvrđene količine uglja na ležištu ukazuju da će površina površinskog kopa biti znatno veća, što ukazuje da se radi o projektu "vađenja i prerade metalnih ruda ili uglja na licu mjesta", dok je lokacija projekta u blizini Republike Hrvatske, a koje se činjenice ističu i u ovom postupku. U osporavanom rješenju, tužena konstatuje da se „u bližoj okolini predmetnog ležišta već nalaze ležišta serpentinina Bukova Kosa, Babića kamen i Vukića majdan i ležište keramičarskih i opekarskih gliva Crna Dolina, a da se „u širem okruženju nalaze ležište krečnjaka Drenovača, Drenovača - zapad i Kamičani te ležište uglja lignita Bistrica". Tužena dalje navodi da „sve navedeno ukazuje da se radi o lokacijama na kojima se već izvode rudarske aktivnosti slijedom kojih već postoje određeni uticaji na životnu sredinu, te da su dominantni kumulativni uticaji navedenih postojećih projekata na vazduh, emitovanje čestica prašine tokom eksploatacije i transporta sirovina". U osporavanom rješenju se dalje navodi da su identifikovani kumulativni uticaji na životnu sredinu i ponudena, odnosno utvrđena, rješenja kojima će se postići zadovoljavajući stepen zaštite, koja podrazumijeva tehničko - tehnoloških mjera zaštite vazduha, podizdanje zaštitih pojaseva i unapređenje sistema monitoringa. Tako predhodna procjena uticaja, kao ni osporavano rješenje ne daju konkretna rješenja kako i na koji način će se smanjiti

već postojeći kumulativni uticaj drugih zajedno sa ovim projektom. Sva utvrđena rješenja trebaju da budu obrazložena i objašnjena. Podnošenjem Zahtjeva za PPU za površinu od 9,15 ha, za „prvu fazu“, praktično znači da zainteresovano lice ima namjeru da površinu, na kojoj su utvrđene rezerve uglja, rasparča na više manjih, te da u konačnici realizuje koncesiju na 30 ha, na kojoj površini su prethodno vršena geološka istraživanja od strane istog lica. Na ovo ukazuje i sam naziv Zahtjeva u kome se navodi da je to samo faza 1 projekta, te da je sigurno za očekivati da će se realizovati i faza 2, pa i faza 3, s obzirom na utvrđene i konstatovane rezerve uglja. Na ovu konstataciju ukazala je i tuženi kada je u osporavanom rješenju naveo da „ukoliko nosilac projekta tokom trajanja važenja ekološke dozvole planira proširenje polja, promjenu prirode ili funkcionisanja projekta, dužan je u skladu sa odredbama člana 96 Zakona o zaštiti životne sredine obavijestiti Ministarstvo pisanim putem“. Tako tuženi već sad odobrava realizaciju faze 1, iako odredbe Zakona o zaštiti životne sredine to ne poznaju, odnosno u Zakonu nigdje nije propisano da se projekat pred nadležnim organom može pokretati u fazama. Takvo postupanje tuženog navodi da odobravanjem faze 1, i kasnije slijedećih faza, tuženi omogućiti eksploataciju uglja na mnogo većoj površini od 9,15 ha, odnosno svakako većoj od 10 ha, a za koju je obavezna izrada Studije uticaja na životnu sredinu u skladu sa članom 2 Pravilnika. U tom smislu, tužitelj smatra da eventualno buduće proširenje neće kumulativno iznositi onoliko hektara koliko je potrebno da se ne dostigne prag utvrđen članom 2 Pravilnika, te da ta površina biti mnogo veća. Tako će se na kraju doći u situaciju, da se bez izrade Studije uticaja na životnu sredinu, koja bi umanjila negativni uticaj na životnu sredinu i povezana ljudska prava, eksploatirati površina mnogo veća od one koja je predstavljena na početku. Ovo stoga može da predstavlja zloupotrebu prava, jer je projekat velikih razmjera, onako kako je to predstavljeno u Prethodnoj procjeni, a s obzirom na veličinu istražnih radova koji su svakako već i obavljani, te utvrđene rezervne uglja za koje zainteresovano lice ima komercijalni interes. S tim u vezi, tužitelj smatra da je prilikom odlučivanja tuženi pogrešno primjenio odredbe člana 64 stav 1 Zakona o zaštiti životne sredine kada je prihvatila projekat koji je vrlo vjerovatno predstavljen u fazama, i to, u prvoj fazi, na površini koja je tek ispod granične površine površinskog kopa iz člana 2 Pravilnika. Kako je evidentno da je pri tome tužena bila upoznata da će ovaj projekat iznositi mnogo više do predstavljanih 9,15 ha, tu činjenicu je trebao uzeti u obzir, ili barem otkloniti sumnju s tim u vezi, naročito kada je odlučivao o potrebi izrade Studije uticaja na Životnu sredinu. Međutim, uprkos svemu prednje navedenom, tuženi na kraju osporavanog rješenja navodi da je razmatrao podatke i dostavljena mišljenja drugih nadležnih institucija, kako su gore navedeni, te da je procijenilo da ne postoji „posebna osjetljivost životne sredine područja u kojem se projekat namjerava izvesti, sa aspekta degradacije kvaliteta životne sredine, ukoliko se sprovedu odgovarajuće mjera kojima će se obezbijediti optimalni uslovi za zaštitu životne sredine“. Nadalje, tuženi navodi da se „mjere zaštite životne sredine mogu precizirati u dokazima, a mjerama koje sadrži ekološka dozvola se uticaji na životnu sredinu iz aktivnosti predmetnih objekata mogu smanjiti ili svesti na najmanju moguću mjeru, zbog čega je i odlučeno da se sprovođenje procjene uticaja na životnu sredinu nije potrebno“. Stoga, tužitelj smatra da je tuženi u postupku koji je prethodio donošenja

osporavanog akta izvršio povredu iz člana 10 stav 1 tačka 2), 4) i 5) Zakona o upravnim sporovima iz slijedećih razloga:

Da tuženi u toku postupka nije pravilno primjenio zakon, odredbe člana 66 Stav 3 Zakona o zaštite životne sredine, odnosno nije pažljivo, blagovremeno i jednako razmatrao pristigla mišljenja, naročito stručno mišljenje Instituta za javno zdravstvo, pa stoga nije pravilno primjenjen propis zasnovan na zakonu u vezi sa primjenom člana 4 stav 1 tačka a) i tačka b) i člana 6 stav 1 tačka a), tačka b) i tačka c) Pravilnika o projektima za koje se sprovodi procjena uticaja na životnu sredinu i kriterijumima za odlučivanje o potrebi sprovođenja i obimu procjene uticaja na životnu sredinu. Radi toga tuženi nije u potpunosti sagledao posebnu osjetljivost životne sredine i posebne mjere zaštite životne sredine u kojem se projekat namjerava izvesti, odnosno nije pravilno razmatrao kriterijume karakteristike projekta, lokaciju projekta i osjetljivost životne sredine, tj. područja koje će izvjesno biti pod uticajem projekta, te karakteristike potencijalnog uticaja, te da tuženi nije postupio po pravilima postupka pa tako nije dosljedno primjenio odredbe člana 56 Zakona o opštem upravnom postupku, jer je uz konstataciju da je podnesak grupe mještana neuredan, ipak isti uzeo u obzir kao uredan. Tako je nadležni organ rješavajući po slobodnoj ocjeni i prekoračio granice ovlašćenja koja su mu data zakonom i odlučio suprotno datom ovlašćenju, odnosno samovoljno je odlučio da je podnesak ipak pravno relevantan, za razliku od potpuno urednog, ali omaškom zadocnjelog, podneska tužitelja i konačno tuženi nije pravilno primijenio zakon, odredbe člana 64 stav 1 Zakona o zaštiti životne sredine kada je prihvatio Predhodnu procjenu uticaj na životnu sredinu zainteresovanog lica za eksploataciju mrkog uglja na ležištu „Bukova Kosa - Prijedor“, kod Prijedora površine prve faze rudarskih radova 9,15 ha, iz razloga što navedene odredbe Zakona o zaštiti životne sredine ne poznaju odobravanje projekata u fazama. Na osnovu svega tužilac predlaže da sud uvaži tužbu u cijelosti i poništi osporeno rješenje tuženog od 18.10.2024. godine u cijelosti, te da se obaveže tuženi da tužiocu nadoknadi troškove postupka, a koji se sastoji od takse na tužbu i takse na presudu.

Tuženi je na zahtjev suda dostavio spis predmetne upravne stvari i odgovor na tužbu, u kojem navodi da u cijelosti osporava tužbu i tužbene navode i ističe da ostaju kod svih navoda obrazloženja osporenog rješenja. Nadalje, u odgovoru na tužbu tuženi ističe da u predmetnom upravnom postupku nije utvrđeno postojanje ni jednog od naprijed propisanih kriterijuma, odnosno elemenata koji bi eventualno pružili mogućnost tuženom za donošenje drugačije odluke. Naime, tuženi je u postupku su razmatrao i analizirao Podatke uz zahtjev za prethodnu procjenu izrađene od ovlašćene institucije „Rudarski — tehnološki zavod“ d.o.o. Prijedor, koja ispunjava uslove za obavljanje djelatnosti iz oblasti Zaštite životne sredine, kao i sve dokaze koji se nalaze u spisu predmeta, te je utvrđeno da u konkretnom slučaju nije utvrđeno postojanje primjene člana 4 navedenog Pravilnika, pa shodno tome ne postoji obaveza tuženog da u ovoj fazi postupka utvrdi posebnu osjetljivost životne sredine područja na kojem se projekat namjerava izvesti, niti da utvrdi posebne mjere zaštite životne sredine područja u kojem se projekat namjerava izvesti. Uz to, nisu postojali ni uslovi za utvrđivanje postojanja eventualnog uticaja na životnu sredinu drugog entiteta. Tuženi ovom prilikom naglašava da, shodno članu 4 stav 1 Pravilnika, posebna osjetljivost životne sredine podrazumijeva područje u kojem su

narušeni standardi kvaliteta životne sredne postojećim postrojenjima i aktivnostima, te gusto naseljena područja, iz čega proizlazi da predmetni lokalitet ne pripada kategoriji osjetljivih i ugroženih regija s obzrom na činjenice iz podataka u kojima je naglašeno da su prethodno izvršena mjerenja kvaliteta vazduha i nivoa buke na području projekata identifikovanih u okolini predmetnog projekta, a rezultati ukazuju na to da je kvalitet vazduha, intenzitet buke i kvalitet vode zadovoljavajući, odnosno nisu prekoračene granične vrijednosti propisane zakonskim aktima, a samim tim ni standardi kvaliteta životne sredine nisu ugroženi. Sve karakteristike područja na osnovu kojih je utvrđen status područja detaljno su opisane podacima uz zahtjev za prethodnu procjenu, a za utvrđivanje statusa područja korišteni su i podaci opisane dijelu Podataka koji se odnosi na usklađenost projekta sa planskim aktima. Shodno naprijed navedenom, u narednom postupku, koji shodno osporenom rješenju, predstavlja pribavljanje ekološke dozvole, obavezno je utvrđivanje rezultata indikativnih mjerenja, kojima će se utvrditi detaljno stanje kvaliteta životne sredine na lokaciji na kojoj se planira realizacija predmetnog projekta, u skladu sa odredbama Zakona o zaštiti životne sredine, na osnovu kojih će se propisati adekvatne mjere koje će obezbjediti visok stepen zaštite svih elemenata životne sredine. Takođe, procijenjeno je da predmetni projekat neće imati značajan uticaj na stanovništvo u okolini sa zdravstvenog aspekta, s obzirom na dovoljnu udaljenost od naseljenih područja koja iznosi 75 m i 130 m na sjeverozapadnoj strani, 262 m na sjevernoj strani, te 160 m jugoistočno, zatim položaj i otvorenost ležišta u odnosu na ružu vjetrova i emisije čestica, tip ležišta, odabranu tehnologiju rada, morfološke karakteristike terena, te okruženost šumskim pojasom, pri tome ne narušavajući apsorpcione kapacitete životne sredine. Sagledavajući ekološke, ekonomske i infrastrukturne aspekte, predmetna lokacija se smatra adekvatnom. Takođe, ne postoji temelj kojim bi se dati obuhvat smatrao posebno osjetljivim u odnosu na udaljenost od zaštićenih područja i vodozaštitnih zona. Shodno naprijed navedenom, u dopunjeni Podacima precizirane su udaljenosti predmetnog projekta od Nacionalnog parka „Kozara“ koji se nalazi na udaljenosti od oko 9 900 m, glavnih vodotokova, vodozaštitnih zona i izvorišta vode, prikazane su hidrološke karakteristike datog lokaliteta. Podaci ukazuju da se svi naprijed navedeni elementi nalaze na dovoljnoj udaljenosti od predmetnog projekta.

Naime, iz Podataka koji su bili osnov za donošenje pobijanog upravnog akta proizilazi da se u konkretnom slučaju radi o eksploataciji mrkog ulja na eksploatacionom polju površine 9,15 ha. Potvrđene su rezerve mrkog uglja, izvršena su detaljna geološka istraživanja, te naglašeno da se ležište „Bukova Kosa - Prijedor“ nalazi u granicama prostora ograničenog prelomnim tačkama i definisanim koordinatnim graničnim tačkama. Pored toga, u datim okvirima evidentiran je prostor za odlaganje mineralne sirovine, jalovine i mobilno postrojenje za preradu materijala. Tuženi dalje ukazuje da je u dopunjenim Podacima prikazan prostorni raspored eksploatacionog polja, a to podrazumijeva da nisu dozvoljene rudarske aktivnosti, degradacija ili odlaganje materijala izvan utvrđenih granica, odnosno eksploatacija na predmetnom ležištu će se ograničiti isključivo unutar granica eksploatacionog polja od 9,15 ha. Ukoliko nosilac projekta tokom trajanja važenja ekološke dozvole bude planirao proširenje eksploatacionog polja, promjenu prirode

ili funkcionisanja projekta, dužan je da u skladu sa odredbama člana 96 Zakona o zaštiti životne sredine obavijesti Ministarstvo pisanim putem.

Cijeneći Podatke, te uzimajući u obzir činjenicu da su isti izrađeni od strane licenciranog pravnog lica „Rudarsko-tehnološkog zavoda“ d.o.o. Prijedor, ovlaštenog za izradu podataka za prethodnu procjenu i odgovorno za tačnost i kvalitet Podataka, u skladu sa odredbama Zakona o zaštiti životne sredine, Ministarstvo prihvata iste kao pouzdane i zaključuje da će se primjenom mjera zaštite životne sredine, koje se detaljno utvrđuju u ekološkoj dozvoli, očuvati prirodne vrijednosti predmetnog obuhvata, a negativni uticaji će se svesti u zakonski propisane norme, uz propisane mjere zaštite životne sredine i određeni tehničko - tehnološki sistem eksploatacije. Razmotrivši sve dokaze iz predmetnog postupka, Ministarstvo je zaključilo da se sve mjere zaštite životne sredine koje uključuju i usklađivanje sa mišljenjima drugih nadležnih organa dostavljenih u postupku prethodne procjene uticaja na životnu sredinu, mogu precizirati u dokazima uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole, a mjerama koje sadrži ekološka dozvola se uticaji na životnu sredinu iz aktivnosti predmetnih objekata mogu smanjiti ili svesti na najmanju moguću mjeru, zbog čega je i odlučeno da sprovođenje procjene uticaja na životnu sredinu nije potrebno. Podaci dostavljeni uz zahtjev za prethodnu procjenu su napisani stručnim tehničkim jezikom, sa tekstualnim, numeričkim i grafičkim podacima kako propisuje član 64 stav 4 Zakona o zaštiti životne sredine. Na osnovu svega naprijed navedenog, tuženi je utvrdio da u konkretnom slučaju nije potrebno sprovođenje promjene uticaja na životnu sredinu, niti pribavljanje Studije uticaja na životnu sredinu. Dalje tuženi sudu ukazuje da se u ovoj pravnoj stvari ne radi o postupku eksproprijacije i da nije zahtjevao od nosioca projekta da postupi na način kako to tužilac pogrešno navodi u tužbi i pri tome ne dostavlja bilo kakve dokaze o postupku eksproprijacije. Nadalje, nejasno je koji je interes tužioca kao udruženja da se bavi u ovom upravnom sporu postupkom eksproprijacije, s obzirom da isti nije ni normiran odredbama zakona i pravilnika kojima je regulisana oblast zaštite životne sredine. Zahtjev za dopunu Podataka se konkretno odnosio na otklanjanje neusklađenosti i nedostataka, na utvrđivanje realnog činjeničnog stanja i kumulativnih uticaja sa drugim projektima u blizini predmetnog projekta, a zasnovan je na mišljenju Ministarstva zdravlja i socijalne zaštite. U pogledu zahtjeva za dopunu Podataka po kojima je nosilac projekta blagovremeno postupio, tuženi sudu ukazuje da je na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja, potkrepljenog dokazima nastalim na osnovu rezultata naučnih istraživanja, obavezao nosioca projekta na sprovođenje postupka pribavljanja ekološke dozvole, a to je naredna faza koja slijedi. Tuženi dalje ističe da je u obrazloženju pobijanog rješenja naveo sve relevantne činjenice koje bi otklonile sumnje i pretpostavke, a koje se posebno odnose na uticaj ležišta na stanovništvo u okolini, te s tim u vezi uputio nosioca projekta na obavezu sprovođenja postupka pribavljanja ekološke dozvole kojom će se pobliže definisati karakteristike projekta i predložiti mjere zaštite životne sredine. Tuženi još jednom sudu ukazuje da iz dostavljenih mišljenja, kao i iz navoda Podataka uz zahtjev za prethodnu procjenu uticaja na životnu sredinu, proizilazi da ne postoji posebna osjetljivost područja koja bi zahtjevala dodatne analize i eventualno upućivanje nosioca projekta da pribavi Studiju. Tuženi takođe napominje da se indikativna mjerenja u smislu Zakona o zaštiti životne sredine, vrše i rezultati

obrađuju u postupku izdavanja ekološke dozvole u okviru Dokaza uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole. Nadalje, u odgovoru izjašnjavajući se o tužbenom navodu koji se odnosi na podnesak neformalne grupe građana Veliko Palačište, Bukova kosa i Jelovac, tuženi izjavljuju da je dana 19.08.2024. godine putem protokola zaprimio navedeni podnesak. Napominje se da uz podnesak nije bila dostavljena adresa, pa je iz tog razloga podnesak prihvaćen u razmatranje i ocijenjen kao podnesak zainteresovane javnosti koja ima pravo da učestvuje u postupku i da joj bude dostavljeno rješenje koje je sada predmet osporavanja. Navedeno rješenje dostavljeno je putem nadležnog Odjeljenja za saobraćaj, komunalne poslove i Zaštitu životne sredine i imovinsko - stambene poslove, Grad Prijedor. S obzirom da se radi o stanovnicima koji žive u okolini predmetnog lokaliteta, predmetno mišljenje u kojem je izražen pozitivan stav na realizaciju projekta je od izuzetnog značaja, a samom realizacijom projekta nosilac projekta se obavezuje na poštovanje mjera zaštite stanovništva i unapređenje životne sredine. Tuženi takođe napominje da je u upravnom postupku razmatrao i ocijenio kao neblagovremene primjedbe i sugestije tužioca koji se nije u zakonom predviđenom roku uključio u upravni postupak, a to je tuženi obrazložio u pobijanom rješenju. Izjašnjavajući se o tužbenom navodu koji se odnosi na primjenu ESPOO Konvenciji o procjeni okolinskih uticaja u prekograničnom kontekstu („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine”, broj 8/2009), nedvosmisleno se zaključuje da se predmetni projekat nalazi u projektima iz Dodatka Liste aktivnosti ESPOO Konvencije i ne prelazi granice koje bi zahtijevale primjenu Dodatka i Liste ativnosti ESPOO Konvencije, uzimajući u obzir kapacitet i položaj predmetnog projekta u odnosu na granična područja. Evidentno je da je u bližem okruženju predmetnog projekta integrisan značajan broj projekata iste ili slične prirode, uz potencijalni razvoj ovavih projekata u budućnosti. U Dopusnjenim Podacima je naglašeno da se u bližoj okolini predmetnog ležišta nalaze ležišta serpentinita „Bukova Kosa“ , „Babičkamen“ i „Vukića majdan” i ležište keramičarskih i opekarskih glina „Crna Dolina“. U širem okruženju nalazi se ležište krečnjaka „Drenovača”, „Drenovača - zapad“ i „Kamičani”, te ležište uglja (lignita) „Bistrica“. Sve navedeno ukazuje da se radi o lokaciji na kojima se već izvode rudarske aktivnostima slijedom kojih već postoje određeni uticaji na životnu sredinu. Dalje, u tužbi je navedeno da tuženi nije pravilno primjenio odredbe zakona, kao ni propis zasnovan na zakonu u smislu odredbi Zakona o upravnim sporovima. Tužilac smatra da tuženi nije pravilno sagledao posebnu osjetljivost područja koje će po mišljenju tužioca biti pod uticajem projekta i nije sagledao osjetljivost životne sredine i karakteristike potencijalnog uticaja. Tuženi ističe da je nejasno na koje konkretne povrede odredbi tužilac sugerije jer iste nisu obrazložene u smislu utvrđeno činjenično-pravnog stanja koje proizilazi iz obrazloženja pobijanog upravnog akta. Tuženi još jednom ponavlja da u postupku nije identifikovana posebna osjetljivo područja, te da su naprijed opisani tužbeni navodi zasnovani na pretpostavci o eventualno mogućim uticajima na životnu sredinu, a za koje tužilac ponovo nije dao konkretne dokaze. Važno je naglasiti da su Podaci zasnovani na naučnim istraživanjima i analizama i da je tuženi upravo na osnovu ovih podataka utvrdio da ne postoji posebna osjetljivost područja i da nisu premašeni apsorpcioni kapaciteti životne sredine u odnosu na propisane granične vrijednosti. Tužilac je naveo da je tuženi povrijedio odredbe člana 56 Zakona o

opštem upravnom postupku jer je podnesak grupe građana uzeo u obzir kao uredan. Tačno je da je tuženi razmatrao blagovremeno dostavljeni podnesak grupe građana, jer je to zakonska obaveza tuženog, kao što je zakonska obaveza i ovlašćenje tuženog da cijeni blagovremenost svih dostavljenih komentara, primjedbi i sugestija. Tuženi ukazuje da se ne radi o prekoračenju granica ovlašćenja u ovom slučaju, te naglašava da je tužilac neblagovremeno dostavio svoj podnesak, a to priznaje u tužbenim navodima. Izjašnjavajući se o tužbenom navodu koji se odnosi na povredu odredbe člana 64 stav 1a Zakona o zaštiti životne sredine, tuženi izjavljuje da je donio pobijani upravni akt na osnovu odlučivanja po zahtjevu za prethodnu procjenu uticaja na životnu sredinu u kojem je navedena površina koja je razmatrana od strane tuženog u skladu sa odredbama Pravilnika, uvažavajući kriterijume na osnovu kojih se odluka donosi. Tuženi je bio u zakonskoj obavezi da razmotri zahtjev nosioca projekta u odnosu na dostavljene dokaze, a to je učinio. Na osnovu svega, tuženi ističe da je donio pobijani upravni akt na pravilan i zakonit način i predlaže sudu da tužbu odbije kao neosnovanu, te da se odbije zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Zainteresovano lice „DRVO-EXPORT“ d.o.o. Teslić, ističe da osporavaju tužbu u cijelosti, smatrajući je nedopuštenom i neosnovana iz razloga, da je tuženi Ministarstvo za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske u postupku donošenja rješenja, razmatralo i analiziralo Podatke uz zahtjev za prethodnu procjenu izrađene od ovlašćene institucije „Rudarski-tehnološki zavod“ d.o.o. Prijedor, koja ispunjava uslove za obavljanje djelatnosti iz oblasti zaštite životne sredine, kao i dokaze, koji se nalaze u spisu predmeta, te je Ministarstvo utvrdilo da u konkretnom slučaju nije utvrđeno postojanje primjene odredbe člana 4 Pravilnika, pa shodno tome ne postoji obaveza da u ovoj fazi postupka utvrdi posebnu osjetljivost životne sredine područja na kojem se projekat namjerava izvesti, niti utvrditi posebne mjere zaštite životne sredine područja u kojem se projekat namjerava izvesti. Uz to, nisu postojali ni uslovi za utvrđivanje postojanja eventualnog uticaja na životnu sredinu drugog entiteta. Dalje, zainteresovano lice u odgovoru na tužbu navodi da će u narednom postupku, u pribavljanju ekološke dozvole, da je obavezno utvrđivanje rezultata indikativnih mjerenja, kojima će se utvrditi detaljno stanje kvaliteta životne sredine na lokaciji na kojoj se planira realizacija predmetnog projekta, u skladu sa odredbama Zakona o zaštiti životne sredine, na osnovu kojih će se propisati adekvatne mjere koje će obezbijediti visok stepen zaštite svih elemenata životne sredine i na kraju ističe se u odgovoru da navodi u tužbi nisu potkrijepljeni nijednim dokazom i da se zasnivaju na mišljenju i nagađanju tužioca i nerazmijevanju predmetne materije, pa stoga ne mogu imati pravni značaj niti mogu biti uopšte ocijenjeni u ovom upravnom sporu i da zbog nepostojanja nijednog zakonskog razloga za pobijanja osporenog rješenja tuženog na koje se poziva tužilac i da je tuženi pravilno primijenio zakone, i postupalo se po pravilima postupka i da je donijelo pravilnu odluku, s toga zainteresovano lice predlaže sudu da odbije tužbu kao neosnovanu, i da tužioca obaveže da zainteresovanoj strani „Drvo Export“ d.o.o. Teslić, nadoknadi troškove sastava odgovora na tužbu u iznosu od 750,00 KM.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt po odredbama člana 30 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11, u daljem

tekstu: ZUS), zatim odgovor na tužbu tuženog i zainteresovanog lica i cjelokupni spis predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu proizlazi da se dana 18.07.2024. godine nosilac projekta „Drvo-Export“ d.o.o. Teslić, obratio Ministarstvu za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju sa zahtjevom za prethodnu procjenu uticaja na životnu sredinu za projekat eksploatacije uglja (lignita) na ležištu „Bukova kosa – Prijedor“ kod Prijedora, površine eksploatacionog polja od 9,15 ha, k.o. Veliko Palančište, gra Prijedor. Uz zahtjev su dostavljeni Podaci izrađeni od strane licenciranog pravnog lica „Rudarsko-tehnološkog zavoda“ d.o.o. Prijedor, a čiji sadržaj je usklađen sa članom 64 Zakona o zaštiti životne sredine.

Razmotrivši zahtjev za prethodnu procjenu, Podatke dostavljene uz zahtjev kao i Podatke dopunjene na osnovu zahtjeva Ministarstva, mišljenje neformalne grupe građana Velikog Palančišta, Bukove kose i jelovca, mišljenja Ministarstva zdravlja i socijalne zaštite, Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede, Republičkog zavoda za zaštitu kulturno - istorijskog i prirodnih nasljeđa, te Grada Prijedor, a na osnovu odredbi člana 64. 65. i 66. Zakona o zaštiti životne sredine i člana 3 Pravilnika o projektima za koje se sprovodi procjena uticaja na životnu sredinu i kriterijumima za odlučivanje o potrebi sprovođenja i obimu procjene uticaja na životnu sredinu. Nakon razmatranja i odlučivanja o zahtjevu tuženi je dostavio zahtjev sa dokumentacijom na mišljenje: Ministarstvu zdravlja i socijalne zaštite, Ministarstvu poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede, Republičkom zavodu za zaštitu kulturno – istorijskog i prirodnog nasljeđa, Gradu Prijedoru. Nakon dostavljenih mišljenja i analize tuženi je donio osporeni akt i naveo da je zaključeno da se sve mjere zaštite životne sredine koje uključuju i usklađivanje sa mišljenjima drugih nadležnih organa dostavljenih u postupku prethodne procjene uticaja na životnu sredinu, mogu precizirati u Dokazima uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole, a mjerama koje sadrži ekološka dozvola se uticaji na životnu sredinu iz aktivnosti predmetnih objekata mogu smanjiti ili svesti na najmanju moguću mjeru, i odlučio da sprovođenje procjene uticaja na životnu sredinu nije potrebno, a na osnovu člana 64, 65, 66 i 85 Zakona o zaštiti životne sredine. U obrazloženju je navedeno da u dostavljenim Podacima uz zahtjev za prethodnu procjenu utvrđeni su i opisani mogući uticaji predmetnog projekta na životnu sredinu u vidu očekivanih uticaja na kvalitet vazduha, uticaji na kvalitet podzemnih i površinskih voda, zemljište, nivo buke i intenziteta vibracija, upravljanje otpadom, uticaji na floru i faunu područja, pejzaž i ekosistem, uticaji na stanovništvo, prirodna i kulturna dobra posebnih vrijednosti, uticaji na komunalnu infrastrukturu, kao i mogući uticaji u pograničnom području. Identifikovani su kumulativni uticaji projekata eksploatacije mineralnih sirovina u okolini. Opisane su mjere za sprečavanje, smanjivanje i uklanjanje štetnih uticaja projekta na životnu sredinu. Utvrđeno je da će se eksploatacija na predmetnom ležištu odvijati u naslagama uglja, gline, lapora i laporaca, sa specifičnim karakteristikama, te će se shodno navedenom kao i na osnovu prirode radne sredine odabrati adekvatna mehanizacija i metoda eksploatacije, sistem odvodnjavanja kopa i zaštite okoline.

Osporeni akt je pravilan i zakonit.

Odredbom člana 12 stav 3 Zakona o zaštiti životne sredine (Službeni glasnik RS broj: 71/12, 79/15 i 70/20), propisano je da javnost ima pravo da učestvuje u postupcima koji se vode u skladu sa ovim zakonom ili drugim propisima, a stavom 4 istog člana, propisano je da svako zainteresovano lice koje smatra da su mu povrijeđena prava iz stava 3 ovog člana ima pravo na zaštitu u upravnim i sudskim postupcima, dok je učešće javnosti i pristup informacijama koje se odnose na životnu sredinu, propisano u članovima 33 do 42 Zakona o zaštiti životne sredine, pa se tako u članu 40 stav 5 zakona, navodi da nadležni organ obavještava javnost o donesenoj odluci, kao i razlozima na kojima se odluka zasniva.

Nadalje, Arhuska konvencije, koju je Bosna i Hercegovina ratifikovala dana 15.09.2008. godine (Službeni glasnik Bosne i Hercegovine MU broj: 8/08), omogućava učešće javnosti u odlučivanju i pristupu pitanjima vezanim za životnu sredinu, a primjenjuje se u Bosni i Hercegovini, kao međunarodna konvencija, pa kao takva ima primjenu i u domaćem zakonodavstvu.

Slijedom navedenog jasno se može zaključiti da je tužilac aktivno legitimisan za podnošenje ove tužbe.

Naime, članom 60 stav 1 Zakona o zaštiti životne sredine, propisano je da se u procjeni uticaja na životnu sredinu na odgovarajući način utvrđuje, upisuje i procjenjuje, s obzirom na svaki pojedinačni slučaj, direktni ili indirektni značaj, uticaj projekta na sljedeće elemente i faktore: a) stanovništvo i zdravlje ljudi, b) biološka raznovrsnost (biodiverzitet) sa posebnom pažnjom usmjerenom na vrste i staništa zaštićene u skladu sa posebnim propisima v) geološku i pejzažnu raznovrsnost g) zemljište, vodu, vazduh i klimu d) materijalna dobra, kulturno-istorijsko i prirodno nasljeđe i đ) međudjelovanje faktora navedenih u tačkama a) do d) ovog člana, a stavom 2. istog člana, propisano je da u slučaju da se radi o projektu koji može izazvati nesreću velikih razmjera, procjena uticaja na životnu sredinu treba da sadrži i opis očekivanih uticaja takvog projekta na elemente i faktore iz stava 1. ovog člana, a koji proizilazi iz podložnosti projekta rizika od nesreća velikih razmjera, dok je članom 65 stav 1 istog zakona, propisano da u postupku razmatranja i odlučivanja o zahtjevu za prethodnu procjenu uticaja, ministarstvo pribavlja mišljenje od subjekata поближе navedenih u tačkama a, b, v, g i d.

Član 66 propisuje da o zahtjevu za prethodnu procjenu uticaja, Ministarstvo odlučuje rješenjem kojim se: a) utvrđuje obaveza sprovođenja procjene uticaja projekta i pribavljanje studije o procjeni uticaja na životnu sredinu (u daljem tekstu: studija uticaja) i određuje obim i sadržaj studije uticaja, ili b) utvrđuje da sprovođenje procjene uticaja i pribavljanje studije uticaja nije obavezno.

Tužilac osporava odluku tuženog ukazujući na brojne nepravilnosti od kojih su neke bile za traženje mišljenja Ministarstvo energetike i rudarstva, dodajući da je nosilac projekta (zainteresovano lice) započeo sa izvođenjem radova, iako za to nema odobrenje. S druge strane, tuženi i zainteresovano lice su suprotnog stava.

Dakle, nosilac projekta izradio je nacrt studije uticaja, a potom podnio zahtjev za odobrenje studije, nakon čega je proveden postupak propisan odredbama Zakona o zaštiti životne sredine u kojem postupku su pribavljena potrebna mišljenja, što pokazuje da je ispoštovana zakonska procedura, slijedom čega je tuženi donio

osporeni akt, kojim je odlučio da „Drvo-Export“ d.o.o. Teslić nije dužan sprovesti procjenu uticaja na životnu sredinu, niti pribavljati Studiju uticaja na životnu sredinu za projekat eksploatacije mrkog uglja na ležištu „Bukova Kosa - Prijedor“ kod Prijedora, površine eksploatacionog polja od 9.15 hektara.

Članom 2 stav 1 tačka ž podtačka 2 Pravilnika o projektima za koje se sprovodi procjena uticaja na životnu sredinu i kriterijumima za odlučivanje o potrebi sprovođenja i obimu procjene uticaja na životnu sredinu propisano je da projekti za koje se uvijek sprovodi procjena uticaja su: 2) kamenolomi i površinski kopovi uglja, ruda metala i nemetala, površine 10 ha i više ili vađenje treseta kad površina terena za eksploataciju iznosi 50 ha i više.

Članom 3 stav 1 tačka ž podtačka 1 Pravilnika o projektima za koje se sprovodi procjena uticaja na životnu sredinu i kriterijumima za odlučivanje o potrebi sprovođenja i obimu procjene uticaja na životnu sredinu propisano je da projekti za koje Ministarstvo u pojedinačnim slučajevima odlučuje o potrebi sprovođenja procjene uticaja su ekstraktivna industrija u koju spadaju kamenolomi, površinski kopovi i vađenje treseta.

Kako iz podataka koji je sud našao u upravnom spisu proizlazi da je projekat eksploatacije mrkog uglja na ležištu „Bukova kosa“ kod Prijedora, površine eksploatacionog polja od 9.15 hektara jasno je da tuženi nije bio u obavezi da nalaže sprovođenje procjene uticaja na životnu sredinu, niti pribavljanje Studije uticaja na životnu sredinu za projekat eksploatacije uglja (lignita) na ležištu „Bukova kosa“ kod Prijedora, površine eksploatacionog polja od 9,50 hektara

Iz navedenih razloga, odnosno odredbi Zakona i Pravilnika prigovori tužbe ukazuju se bez osnova. Kako ni ostali navodi tužbe nisu od uticaja na drugačije odlučivanje, to je ovu tužbu valjalo odbiti kao neosnovanu, na osnovu ovlaštenja iz člana 31 stav 1 i 2 ZUS.

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadom troškova upravnog spora, budući da je izgubio spor, jer pravo na naknadu troškova upravnog spora, na teret suprotne strane, shodno odredbi člana 49a) ZUS, pripada samo onoj stranci koja uspije u sporu, što kod tužioca nije slučaj.

Odbijen je zahtjev zainteresovanog lica „Drvo-Export“ d.o.o. Teslić za naknadu troškova upravnog spora, jer davanja odgovora na tužbu nije obavezna radnja u upravnom sporu, niti je dati odgovor na tužbu uticao na odluku suda.

Zapisničar

Daliborka Tendžerić

Sudija

Aleksandra Ždral